

LADDERPUZZEL 86

In deze puzzel is uitsluitend gebruik gemaakt van aardrijkskundige namen. Bij een juiste oplossing geven de eerste vakjes van boven naar beneden gelezen een onderwerp, dat u op de lagere school reeds werd onderwezen.

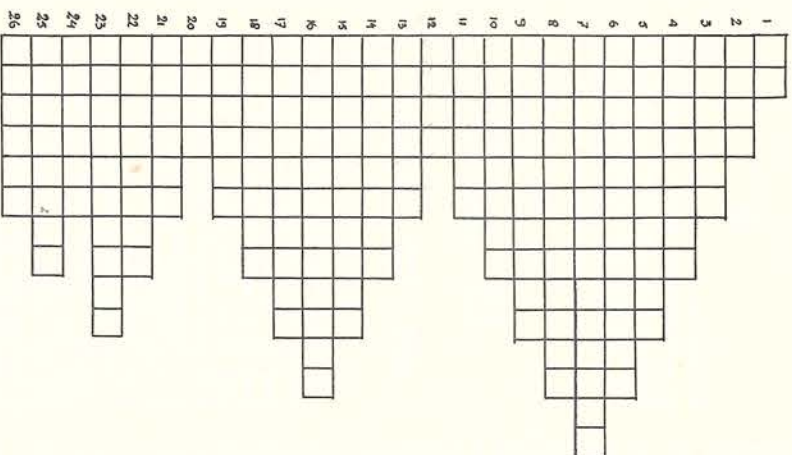
Deze puzzel is niet zo eenvoudig als u mogelijk wel zou vermoeden. Voor de juiste oplossing wordt weer een be-
loofing van 4 punten in het vooruit-
zicht gesteld. Zorgt u er voor, dat uw
inzending vóór dinsdag 3 december a.s.
in het bezit is van mej. Hartsuiker,
redactie VDH-tje.

PRISWINNAARS

Met het oog op het naderend Sint-Nicolaasfeest zal het de heren H. Krosman, afd. Inkoop en C. G. Martijn, afd. Galvano zeker niet onwelgevallig zijn te vernemen, dat beiden deze week in aanmerking komen voor de prijzen. Zij hebben namelijk ná 83 inzendingen een totaal van resp. 92 en 94 punten behaald. Beiden kunnen hun prijs afdalen bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Oplossing puzzel 83

In de langste vrede spreekt de mens niet zoveel onwaarheid als in de kortste oorlog.

Spreekuur O.R. Maanweg

26 NOVEMBER 1957.

1e pauze:
de heren Van de Velden — Reimerink,
2e pauze:
de heren Van Grondelle — Mindé.

Spreekuur O.R. Utrecht

29 NOVEMBER 1957.

1e pauze:
de heren De Zeeuw — Kreeftmeijer,
2e pauze:
de heren Bul — Van Beek.

In „Het witte paard“

door de

Utrechtse toneelgroep

„We hopen jullie hier weer eens terug te zien“. Met deze woorden besloot dr. Scheurer de vorige week vrijdagavond zijn geestige toespraak, nadat onze Utrechtse collega's het Witte Paard ten tonele hadden gevoerd.

Wat moet ik, als leider van de Haagse toneelgroep over dit Utrechtse optreden zeggen, zonder in vergelijking te vervallen en zonder mijn objectiviteit te verliezen? Laat ik beginnen met een punt van overeenstemming: wij zijn allemaal amateurs en brengen heus geen Kunst met een grote K. Maar wat ik bij de Utrechtse groep ten zeerste bewonder zijn het enthousiasme en de overgave, waarmee zij dit vrolijke spel hebben opgevoerd. Het applaus dat hun ten deel viel, was dan ook welverdiend. Namen hoeft ik niet te noemen. Zij die deze avond hebben bijgewoond kennen die met even goed al ik en zij, die op dat ogenblik andere bezigheden had-

WELKOM (Maanweg):
C. J. v. d. Meer, afd. Huisvesting; H. H. Boele, afd. M. L. Vrhmen, afd. Service; K. Akker, afd. Stozingenmontage; J. P. Rijkers Leun, afd. Zagerij; F. C. R. Edibracht, afd. Meubelmakerij; R. J. Verling, W. M. Warmenhoven, afd. Radiomontage.

1. Zonder dit Nederlandse riviertje bestond er geen ABC.
2. Dit ezelsgeluid vindt u in een pakje oorslag op Nieuw-Guinea.
3. Het jak van Con is in Frankrijk bestemd een doorn in het oog van gethelonthouders.
4. Zou het kleine jongetje nog steeds hebmebreed 14 km van Apeldoorn in de G van genis zitten?
5. Zonder dit zouden Groningen en Delfzijl alleen naar via land verbonden zijn.
6. F in hemellichaam heeft een Noordelijke uitgang.
7. Van Spakenburg naar Wageningen kan een inwooner van Gelderland vallen, maar niet aan de loefzijde.
8. De herder zuchtte reeds, dat hij hem ach! zo ver vond en toch ligt er tussen Utrecht en Amersfoort een huis.
9. Als het laken nationaal is, ligt internationaal in Zwitserland.
10. Als de kop van jut bloemen krijgt, vindt hij het stuk huisraad, dat hij dan nodig heeft in Utrecht. (Foel, wat een Nederland!).
11. Zouden de uien nog steeds vechten tegen over IJsschmieden?
12. In Belgisch is zo'n ka: lui.
13. Alleen in Rusland kan zo'n plantensoort kon veroorzaken.
14. De Dagersbank voert er zich thuis.
15. Dit hoort staat bij Breda achter het klooster, maar de K.L. mag er niet in.
16. De „Jef“ is nog nooit op Oheuss geweest, en toch gelooft men dit in een streek in Z.-Griekenland niet.
17. In Vlaanderen zou men het 4 armen n men, maar ten Z. van Brussel noemt men anders.
18. n Onderdeel van een schip heeft geen lichaamsdeel, maar in Limburg gelooft men dat niet.
19. Deel van Duitsland. Zou het werkelijk iets met leverworst te maken hebben?
20. Deze rivier is met een r nogal lui, maar ten Z. van Madrid neemt men er genoeg mee.
21. Zou men in N.-Ierland alleen maar deze jassen dragen?
22. „Anst es weg“ ten N.O. van Lompik.
23. Met meer dan een schot valt in Groningen iets te winnen.
24. Deze handdoeken liggen niet helemaal in W.-Duitsland. Niet helemaal niks is er ook een stukje van.
25. Deze soort boomt liggen hier niet ver vandaan voor een niet helemaal juiste brug.
26. In de Over-Betuwe weet men wel, wat men met thee moet doen.

In onze Harderij hebben wij momenteel plaats voor een leerling-harder.

Schriftelijke sollicitaties te richten aan de heer Noordendorp, afdeling Arbeid, die u ook gaarne alle gewenste inlichtingen zal verstrekken.

Directie, chefs, collega's en personeel van afd. Draaierij en Plaatbewerking, in het bijzonder de controleurs en tellers, hartelijk dank voor de felicitaties, fruit en bloemen, die we ontvingen bij de geboorte van onze zoon.

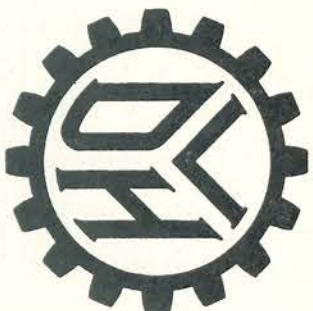
B. v. Bezooijen en echtgenote.

den, moeten een volgende keer maar eens komen kijken.

Het was een prettige avond, waarop het publiek zich kostelijk heeft geamuseerd, en daar gaat het loch om. Tot onze Haagse tonelisten zou ik willen zeggen: Lui, dit schept verplichtingen! En tot de Utrechtse: Ik hoop, dat jullie met net evenveel plezier hebt gespeeld als wij naar jullie hebben gekeken. Mijn hartelijke dank, ook voor de broodjes, als je begrijpt wat ik bedoel.

G.C.K.

Nr 527

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabrik N.V.

Redacteur: C. Scherwél.
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

In de werkplaats

van

SINT-NICOLAAS

In deze tijd van het jaar, als de verjaardag van de goedheilig man vlak voor de deur staat, kloppen vele harten vol verwachting: komt de Sint en wat brengt hij mee? Dat het vooral de kinderen zijn, die in spanning zitten, is voor ieder begrijpelijk en velen van u zullen dit van nabij ook wel meemaken.

Janner genoeg blijft elk jaar weer dat niet alle kinderen door Sint-Nicolaas bedacht kunnen worden, omdat daar nu eenmaal niet altijd geld voor is. Nu kunnen wij ons zo voorstellen dat u, als u tot hier gekomen bent met lezen, de verzuchting zult slaken: oh, die hebben weer geld nodig! Ons antwoord daarop is: deze keer niet, beste lezers, voor dit doel hebben wij het geld al binnen.

Nee, we willen het deze keer in het VDH-tje eens hebben over diegenen die in de „werkplaats van Sint-Nicolaas“ op het ogenblik zulk belangrijk werk verrichten. Wij vinden dat aan hen wel enige aandacht mag worden besteed, zonder dat wij ook maar één naam noemen.

Willen wij de kinderen van de geadopteerde tehuisen een echt Sint-Nicolaasfeest bereiden, dan moeten wij ons goed realiseren dat wij met geld alleen niet veel zouden bereiken. Er moet met

dat geld iets worden gedaan; misschien zegt u: juist, er moet wat worden gekocht, speelgoed natuurlijk. Maar elke vader en moeder weet zo ongeveer wel wat speelgoed kost en ook wat de prijs is van een solide stuk speelgoed. En als wij straks kinderen bij gaan maken, willen wij dat ze lang bij zijn, dat ze misschien wel jaren aan dat cadeau van Sint-Nicolaas plezier beleven. Een kind hecht zich aan zijn speelgoed, al ziet het er op den duur niet zo mooi meer uit, maar met stukken

en brokken is het niet leuk spelen. En daarom, hoe belangrijk dat geld ook is, met geld geven alleen zijn we er dus niet. Er zijn vrijwilligers nodig, mannen en vrouwen, jongens en meisjes, die belangheers enkele avonden van hun vrije tijd willen besteden aan het maken van geschenken, om een aantal kinderen op de verjaardag van de goedheilig man gelukkig te maken. Iedereen weet om welke kinderen het gaat en u zult het dus met ons eens zijn dat het een prettige taak is deze kinderen echt blij te maken.

U zoudt verwonderd staan, als u kon zien hoe het meest uiteenlopende speelgoed door deze vrijwilligers wordt gemaakt. Wij zullen een greep doen uit de grote hoeveelheid: poppewagenjes, compleet met matrassje, kussen, laken en een deken, waarin straks de pop prinsheerlijk kan worden rondgereden. Wat denkt u van spoebakken, hobbelpaarden, auto's van verschillende model? Ook kindervinkeltjes en naaidoosjes worden gemaakt, enfin, u leest het al, te veel om op te noemen.

Wij hebben onze fotograaf verzocht een paar opnamen te maken van een aantal van die stille werkers, die wij's avonds in onze gebouwen aantreffen. Zij zijn het lang niet allemaal, want wij zouden u zo nog een rijtje namen kunnen opnoemen van hen die weliswaar niet op deze foto staan, maar die thuis vele avonden zitten te naaien of te knutselen.

Al zijn de bij dit artikel gepubliceerde foto's in Den Haag genomen, dat

(Vervolg pag. 4 kolom 1)

CONSTRUCTIEBUREAU HUISHOUDELIJKE APPARATEN

UIT DE VDH-KEUKEN
DOOR
M. SCHOUTEN

Als men over een fabriek praat, blijkt dikwijls dat hierbij uitsluitend gedacht wordt aan een heleboel machines en tal van mensen die, gekleed in overall, daar allerlei producten vervaardigen. Bij nadere beschouwing kan men in elke afdeling mensen aantreffen, die niet direct bezig zijn met het maken van allerlei apparaten, maar die al dan niet met een rimpel in het voorhoofd rondlopen en kennelijk ergens diep over nadenken.

Onder deze „denkers” vindt u de ontwerpers. In dit stukje willen wij u over hun werk het een en ander vertellen en wel speciaal over hen die elektrische apparaten voor huishoudelijk gebruik ontwerpen, zoals stofzuigers, vloerwijvers, ventilatoren, elektromotoren, verwarmingsdekens en ook elektrisch handgereedschap. De tekenbortwerkzaamheden voor onze Solex vinden eveneens in deze groep plaats.

Wat omvat dit ontwerpen nu eigenlijk?

Wel, het op papier uitdenken van constructies, d.w.z. het maken van tekeningen, het met behulp hiervan maken van modellen en het grondig beproeven van deze modellen om te kijken of ze aan alle eisen voldoen. Verder dienen de ontwerpers ervoor te zorgen dat alles op werktekeningen en in stuklijsten wordt vastgelegd. Op zo'n tekening zijn aangegeven de materialen en toegestane afwijkingen daarvan (de z.g. toleranties), materiaalsoort, bewerking, kortom alles wat nodig is om het onderdeel te kunnen maken zonder dat er misverstand ontstaat tussen constructeurs en de mensen die het produkt gaan maken. Ook zorgt de ontwerper voor een samenstellings-tekening; de plaats van elk onderdeel, zelfs van elke bout, moer of klinnagel is erop aangegeven.

Uit het bovenstaande volgt dus, dat een goed stel tekeningen met stuklijst de drager moet zijn van alle technische gegevens, nodig om het apparaat en zijn onderdelen te laten maken. Men zegt wel eens dat de tekening de taal van de technicus is.

De constructeur die opdracht voor een ontwerp krijgt, zal eerst veel gegevens moeten hebben van hen die het apparaat straks gaan verkopen, zoals gewenste prestaties, afmetingen, gewicht, prijsklasse, d.w.z. eenvoudige, dus goedkope uitvoering of luxeuitvoering, duurdere uitvoering. De aantallen die men er per jaar van denkt te fabriceren en daardoor de soort gereedschappen, bepalen de fabricagemethode. De vormgeving van de onderdelen is natuurlijk weer gebonden aan de gereedschappen, denk bij voorbeeld aan de uit plaat gestampte en aan elkaar gelaste onderdelen die bij grote aantallen

oppassen met een ontwerp niet in conflict te komen met octrooirechten van anderen. Zowel in ons land als daarbuiten bestaan tal van octrooien die constructies beschermen; anderen mogen deze constructies dus niet zo maar overnemen. Anderzijds maken ook wij van deze octrooirechten gebruik om onze constructies te beschermen, denk hierbij bij voorbeeld aan ons nieuwe produkt, de Junno snelzuiger. Ontwerpers houden dus nauw contact met onze octrooiafdeling.

In bijna alle apparaten die in de groep worden ontworpen zitten kleine elektromotoren. Afmetingen en uiterlijk van een apparaat worden voor een belangrijk gedeelte bepaald door de soort motor en de grootte daarvan. Hiervoor is nauwe samenwerking noodzakelijk met het Elektromotorenlaboratorium (zie het VDH-tje van 19-10-1957), waar tal van metingen worden gedaan om de constructeur aan de benodigde gegevens te helpen.

De ontwerper beschikt nu over genoeg gegevens om het ontwerp te gaan schetsen. De constructeur moet zich hierbij goed rekenschap geven van de plaatsing van de onderdelen en hoofdzakelijke vorm van het apparaat en wel of dit alles functioneel verantwoord is. De handgreep en bedieningsknoppen moeten b.v. op de meest praktische plaats zitten. Ook moet de constructeur eraan denken dat een en ander zo ontworpen wordt dat het ook in massafabricage zonder stagnerende moeilijkheden gemaakt kan worden. Er is echter bij de vormgeving nog een ander factor die hoogst belangrijk is bij de verkoop van het apparaat. Het dient een fraaie vorm te bezitten, met een mooi woord gezegd: de vorm dient esthetisch verantwoord te zijn. Bovendien geldt ook hier hetzelfde als bij kleding en meubels, dat het uiterlijk aan de heersende mode onderhevig is. De proefwerkplaats gaat nu modellen maken aan de hand van eerder genoemde schetsen.

Het te maken model moet uitwijzen of alles eraan werkt zoals de ontwerper het zich voorgesteld heeft. De mensen van de proefwerkplaats moeten dikwijls ware kunstenaars zijn om een goed model te kunnen ontwerpen met in vele gevallen slechts eenvoudige gereedschappen; vele malen en dergelijke die straks bij de produktie gebruikt moeten worden zijn er nog niet en het machinepark van zo'n proefwerkplaats is uiteraard beperkt. Er worden zelfs bepaalde onderdelen van zo'n proefmodel geheel uit de hand gemaakt.

Zowel in Nederland als in vele andere cultuurstaten bestaan keuningsinstituten voor elektrische apparaten. In Nederland

(Vervolg pag. 3 kolom 1)

Op 15 november zullen we 's avonds in ons personeelsgebouw een toneelstuk, dat door onze Utrechtsse collega's werd gespeeld. Een echt leuk stuk en vlot gespeeld.

Op 13 december e.k. presenteert onze Haagse toneelgroep een daverend stuk onder de geheimzinnige titel „Over twaalf dagen om 12 uur”. Wat we er bij geruchte over vernemen, geeft ons de beste verwachtingen. Dat wordt ook weer een kostelijke avond. Op 15 november waren we er in groten getale bij; op 13 december zal de zaal ook best weer vol zijn. Zo iets gezelligs en boeiends trekt ons wel. Ja, dat zeg ik zo gemakkelijk: „daar zullen we bij zijn”.

Dat is allemaal nu wel heel mooi en aardig, maar dat kan op meer dan één manier worden uitgelegd. Het allereenvoudigste is 't voor ons, die avond van 13 december op tijd in de zaal te zijn en daar onze ogen en ogen de kost te geven. We gaan dan een smakelijk geestelijk maaltje consumeren.

Je kunt die uitlegging „daar zullen we bij zijn” ook anders wiltelgen. Dan betekent het zoveel als: een volgende keer wil ik zelf ook wel eens meespelen.

Voor 13 december kan dat niet meer; de rollen zijn bezet en verdeeld. Maar er staan voor 1958 nog meer uitvoeringen op het programma. Dan is er dus voor velen onzer een kans om niet alleen in

de zaal te consumeren, maar ook op het podium mee te produceren. Heeft u wel eens toneel gespeeld? Ja? vroeger in een andere gemeenschap? Waarom niet oude hobby dan niet weer eens beoefend?

★
15 en 13
en zo voort!

Heeft u het nog niet eerder gedaan? Wel, dan moet u 't beslissens proberen. Laat het niet, dan nog is er niets verloren. Laat het wel en op den duur steeds beter, wel, dan berijdt u niet alleen aan de toeschouwers een prettige avond, maar u geeft ook uzelf iets heel interessants.

Vaak oordeelt men veel te oppervluchtig hierover. Dan beseft men niet, wat de kunst van dit spel is. En die kunst geeft niet alleen de bekooring voor de kijkers, maar ook de aantrekkelijkheid voor de spelers.

Om een rol naar zijn bedoeling te vervullen moet je als speler van die rol je heel goed indenken in de figuur, die in deze rol ten to-

(VERVOLG VAN PAG. 2)

derland is dit de KEMA. Deze instituten hebben veiligheidsseisen opgesteld, waaraan voldaan moet worden om het apparaat door hen goedgekeurd te krijgen. In sommige landen is een goedkeuring verplicht als men daar het apparaat verkopen gaat.

Aangezien deze keuringseisen niet in alle landen hetzelfde zijn geeft dit een moeilijkheid te meer bij het ontwerpen. Hier is contact noodzakelijk met de afdeling Steekproefcontrole, die deze eisen precies kent.

Het is nu mogelijk om met het model gebruik- en levensduurproeven te nemen. De afdeling Steekproefcontrole en het Elektromotorenlaboratorium beschikken over een arsenaal van materialen en gereedschappen om de zwaarste proeven te nemen. Na deze proeven blijkt soms dat bepaalde constructies opnieuw moeten worden ontworpen. Het is de taak van de constructeur de techniek steeds verder te vervolmaken. Door beter materiaal en de na vele proeven verkregen inzichten is men in staat kleinere, lichtere apparaten te ontwerpen die hetzelfde presteren als de grote, zwaardere apparaten van vroeger.

De ontwerper moet dus over een grote materialenkennis, een prima technisch inzicht en daarnaast over inzicht, durf en fantasie kunnen beschikken om een vooruitstrevend ontwerp te maken. Wij mogen niet vergeten dat in andere landen concurrenten zitten die ook door „uitgekookte” constructeurs probeven eruit te halen wat eruit te halen valt.

Een ontwerper moet niet alleen goed

nale wordt gevoerd. Dat is geen eenvoudige opgave. Gaat u maar eens na, hoe weinig vele mensen deze kunst kunnen beoefenen in hun dagelijkse omgang met anderen. Ook dan moet je steeds weer je kunnen indenken in de situatie van de ander. Omdat dat zo velen dit zo weinig doen, ontstaan er zo vaak misverstanden en botsingen.

Wetnu, deze inleving in de persoon van een ander is de hoogste voorwaarde voor elke toneelspel.

Dat is wel eens wat moeilijk, maar altijd uitermate interessant en.... leeraard!

Je kijkt tegen iemands gedrag soms ineens heel anders aan, wanneer je eens jezelf in zijn plaats hebt moeten stellen.

Toch is dit rollenspel ook weer niet zo erg moeilijk als 't lijkt, als je maar eertijkt bereid bent tot dat inleven in die ander. U moet 't beslissens proberen, als u het nooit eerder heeft beoefend. Het is een zeer boeiende sensatie.

Onze toneelgroep zou heel graag zien, dat er meer liefhebbers kwamen om mee te spelen, mensen dus, die nu 15 november en 13 december zeggen: „daar wil ik ook eens bij zijn”, en die 't dan ook doen. Dan moeten ze maar eens met de heer Koopman van de typekamer gaan praten. Enzovoort!

Scheurer.

50 JAAR GETROUWD

Woensdag 27 november 1957 is onze oud-medewerker J. J. Lander 50 jaar getrouwd. De heer Lander heeft vroeger in ons houthandelsbedrijf gewerkt en verliet onze dienst in 1951 wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd.

Wij wensen de heer en mevrouw Lander met hun kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind een echte feestdag toe en hopen, dat zij nog vele jaren in goede gezondheid aan deze heuglijke gebeurtenis zullen kunnen terugdenken.

Hartelijk dank!

Hartelijk dank aan Ziekentroost, bas en collega's van de afdeling Spuiterij voor de aardige attenties van hen ontvangen tijdens mijn ziekte.

J. H. v. d. Putten, afd. 2413.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan onv. collega's en comité Ziekentroost voor de belangstelling en attenties gedurende mijn ziekte.

P. A. de Bruijne, afd. Interne Controle.

